

Guds kärlek gäller mig

Vansinnigt intressant teologi

Ida Jungner, en ung teologiestuderande från Lovisa, var från början inte så inresserad av teologi, utan tänkte börja studera statsvetenskap vid Åbo akademi. Hon uppskattade inte teologi så mycket som s.k. ”hårda vetenskaper”. Ida har genom sina föräldrar och farföräldrar kontakt med Folkmissionen, och efter gymnasiet valde hon därför naturligt nog den teologiska linjen i Ryttylä.

”I Ryttylä hade vi många utmärkta föreläsare. Särskilt inspirerande var Risto Soramies’ föreläsning om vikten av biblisk teologi”, minns Ida. Efter året i Ryttylä beslöt Ida att börja studera teologi i Helsingfors. Efter ett drygt års studier är Ida fortfarande nöjd med sitt val. ”Det har varit vansinnigt intressant! Vid teologiska fakulteten får man studera mycket och mångsidigt.” De intressantaste ämnena är systematisk teologi och religionsfilosofi, där man får sätta sig in i frågorna mycket grundligt.

Redan under Ryttylä-tiden besökte Ida STI för första gången.

”Jag fick höra mycket reklam för STI”, säger Ida. ”STI har betytt mycket för mig. Jag visste inte att STI skulle bli en så kär plats, som ett hem för mig. Jag tycker om föreningsverksamhet. Jag hoppas att jag inte bara skulle vara den som får, utan också skulle kunna göra något för STI”, funderar Ida.

I framtiden skulle Ida vara intresserad av att arbeta som forskare eller i någon organisation, där man skulle kunna ha nytta av teologiskt arbete på ett mångsidigt sätt. ”Jag är i allmänhet mera intresserad av teoretiska frågor än av praktisk verksamhet. Men jag vill inte stänga in mig in någon kammare och arbeta, utan jag vill gärna jobba tillsammans med människor.

Sibirien väckte intresset för mission

Senaste sommar fick Ida bekanta sig med missionsarbetets vardag under en knapp månad i samband med Folkmissionens kampanj i Sibirien, som gällde miljonstaden Omsk. En krydda under resan var den 52 timmar långa tågresan. Att resa i ett ryskt tågs billigaste klass var en upplevelse för sig! Andakter och andliga sånger väckte medpassagerarnas intresse och ledde till många samtal i vagnen. I Omsk var det fem personer stora teamets uppgift bl.a att på olika sätt hjälpa de finländska missionärerna, som arbetar i den lokala luthersa församlingen. Teamet fick vara med om allt möjligt, allt från flyttning till undervisning på ungdomsläger. Att arbeta med barn och att besöka gamla personer med rötter i Finland var särskilt givande för Ida. Det var också fint att kunna använda musiken i församlingsarbetet. Mest av allt tyckte Ida om besöken i småbyarna kring Omsk, som

de fick vara med om tillsammans med missionärerna. I de förfallna byarna fanns en alldeles speciell stämning, och mycket var som taget ur 1950-talets Suomifilmer. En grupp bybor, i synnerhet gamla, samlades i en församlingsmedlems vardagsrum för att fira gemensam gudstjänst under missionärspastorns ledning. Stämningen var förtätad i sommarhettan! Även om allt försiggick på ryska, bidrog kända psalmer, en bekant liturgi och nattvarden till en kristen gemenskap över kultur- och språkmurar.

Resan gjorde ett djupt intryck på Ida, och hon utesluter inte möjligheten att hon någon dag skulle resa ut som missionär. På missionsfältet har man säkert nytta av teologiska studier och man kan få tillämpa sitt kunnande på mycket olika sätt. ”Jag har ingen tydlig missionskallelse, men om Gud vill sända mig i något skede, är jag redo att resa”, säger Ida. Hon försöker låta bli att ha för långt gående planer för sitt liv och vill njuta av nuet. ”Man får nog drömma, men om man bygger allt på att drömmarna skall förverkligas, kan man bli mycket besviken”, tycker Ida.

Ida säger att det skulle vara fint om hon kunde få använda musiken i sitt arbete. Hon har sysslat med musik sedan barndomen. ”Jag tar sånglektioner och är med i houseband-verksamhet Jag njuter verkligen av det.”

Trygg grund

Ida kommer från ett kristet hem och har fått bekanta sig med andliga frågor sen hon var liten. ”Betydelsen av ett troende hem fattar man först när man jämför det med annat. Man ser

Bild: Vesa Ruohonen

det lätt som en självklarhet, men det är nog en mycket stor välsignelse.” Också om de andliga frågeställningarna alltid varit aktuella, berättar Ida att hon kommit till tro under ett skriftskolläger i Israel.

”Jag hoppas att Gud skulle vara mitt livs trygghet och grunden, på vilket allt byggs. Det är tryggt att veta att vad som än händer så består Guds kärlek. Det viktigaste är dock att kunna få lita på syndernas förlåtelse, funderar Ida.

Ett av Idas käraste bibelställen är Jes. 54, där det står: ”Om än bergen viker bort och höjderna vacklar, skall min nåd inte vika ifrån dig och mitt fridsförbund inte vackla, säger Herren, din förbarmare.”

Mariliina Metsävirta